

РЕШЕНИЕ

№ 7887

София, 21.06.2017

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на дванадесети юни в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:ЗДРАВКА ШУМЕНСКА

ЧЛЕНОВЕ:ИЛИЯНА ДОЙЧЕВА

МАРИЕТА МИЛЕВА

при секретар
на прокурора
от съдията

Валерия Георгиева Георгиева
Веселин Найденов
МАРИЕТА МИЛЕВА

и с участието
изслуша докладваното

по адм. дело № 2838/2017.

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационна жалба на Комисията за регулиране на съобщенията против решение № 12 от 03.01.2017 г. по адм. дело № 9203/ 2016 г. на Административен съд София – град, с което е отменен отказ на същия административен орган, обективизиран в решение № 423/ 18.08.2016 г., да предостави обществена информация, поискана от Л. А. Л. със заявление вх. № 94-00-318/01.08.2016 г. и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне, съобразно дадените указания. Жалбоподателят поддържа, че решението е постановено в противоречие с материалния закон и събраните доказателства, тъй като исканата информация е предоставена на заявителя. Моли решението на първоинстанционния съд да бъде отменено.

Ответникът оспорва касационната жалба. Моли решението на административния съд да бъде оставено в сила.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Като взе предвид изложеното в жалбата и данните по делото Върховният административен съд, състав на пето отделение, констатира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от страна, за която първоинстанционното решение е неблагоприятно, поради което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна:

Решението на Административен съд София – град е постановено в съответствие с материалния закон и се обосновава от събраните доказателства.

Правилно съдът приема, че решението на Комисията за регулиране на съобщенията, постановено по заявление вх.№ 94-00-318/ 01.08.2016 г., подадено от Л. Л., само привидно удовлетворява исканията на заявителя. Независимо, че в разпоредителната част на акта е посочено, че комисията предоставя пълен достъп до поисканата със заявлението обществена информация, то фактически такъв не е разрешен, тъй като в мотивите на решението не е

даден отговор на нито един от отправените от заявителя въпроси. Със заявлението са поставени конкретни искания за предоставяне на информация за това какви средства (стойност в лева) са изплатени за представително облекло на всички работещи в Комисията за регулиране на съобщения, а също и на нейния председател, на заместник- председателя и на членовете на комисията от началото на съществуването ѝ, по години. Нито един от тези въпроси не намира отговор в постановения от комисията акт. В решението органът приема, че информацията е обществена по своя характер (това се поддържа и в касационната жалба), цитира нормативните основания за предоставяне на средства за облекло и сочи, че при извършените проверки от Агенцията за държавна финансова инспекция не са установени нарушения, но въпреки разпоредителната част, в която декларира обратното, не предоставя на заявителя исканите сведения. Поради това правилно и в съответствие с доказателствата първоинстанционният съдът приема, че оспореното решение на Комисията за регулиране на съобщенията всъщност обективира отказ на органа на предостави информация по подаденото заявление.

При горния извод в съответствие нормативната уредба е и заключението на съда, че решението на комисията е издадено в противоречие с чл. 38 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Въпреки изискванията на цитирания текст, административният акт не съдържа мотиви, обосноваващи отказа за предоставяне на информация, тъй като изложените аргументи не сочат на нито едно от основанията да се откаже достъп, предвидени в закона. Липсата на съображения, мотивиращи действителното волеизявление на органа, е съществен порок на административния акт, тъй като пречатства съдебната проверка за неговата законосъобразност и както съдът правилно приема, е основание за неговата отмяна. Поради това като достига до извод в този смисъл и отменя решението на комисията и връща преписката на органа за произнасяне, административният съд постановява решение при правилно тълкуване и прилагане на закона.

Поради всичко изложено настоящият състав на Върховния административен съд приема, че не са налице основания за отмяна на оспореното решение на Административен съд София – град. Съдебният акт е постановен в съответствие с материалния закон и събраните доказателства и следва да бъде оставен в сила.

По тези съображения Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 12 от 03.01.2017 г. по адм. дело № 9203/2016 г. по описа на Административен съд София – град.

Решението е окончателно.